

ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΩΝ.

ΒΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐν Ἑλλάδι... Δρ. ν. 3.—
Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ » » 3.50

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΤΙΜΑΤΑΙ

Λεπτῶν..... 15
261—Γραφεῖον ὁδ. Ἐρμού—261

Ἐν ἐποχῇ, καθ' ἣν γράφονται καὶ ἀπὸ τῆς ἑδρας τοῦ Πανεπιστημίου διδάσκονται μαθήματα, τείνοντα εἰς ἀπομάκρυσιν τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως, καλὸν νομίζομεν νὰ δη-
μοσιεύσωμεν τί ἐφρόνει ὁ μέγας Ναπολέων περὶ τοῦ Θεοῦ. Ὁ μέγας οὗτος ἀνὴρ ὁμιλῶν ποτὲ μετὰ τῶν συναξορίστων του ἐν τῇ Ἀγίᾳ Ἐλένη ἔλεγε:

«Εἶναι ἀληθές ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστός, μᾶς διατάττει αὐθεντικῶς νὰ πιστεύωμεν σειρὰν μυστηρίων, χω-
ρὶς νὰ δίδῃ εἰς ἡμᾶς ἄλλον τινὰ λόγον εἰμὴ τὸ μέγα καὶ καταπληκτικὸν ῥητόν, — Ἐγὼ εἶμαι ὁ Θεός.

» Ἀναμιθόλωσ διὰ νὰ παραδεχθῇ τις τὸ ῥητόν τοῦτο, ἐκ τοῦ ὁποίου πάντα τὰ ἄλλα πηγάζουσι, πρέπει νὰ ἔχῃ πίστιν. Ἐπαξ τῆς θεότητος τοῦ Χρι-
στοῦ γενομένης παραδεκτικῆς, ἡ εὐαγγελικὴ διδασκα-
λία παρουσιάζεται μετὰ τοσαύτης ἀκριβείας καὶ σα-
φηνείας, ὥστε θαυμάζομεν τὴν ἀλληλουχίαν καὶ ἐνό-
τητα αὐτῆς. Στριζομένη δὲ ἐπὶ τῆς Ἱερᾶς Γραφῆς, ἐξηγεῖ σαφέστατα τὰς παραδόσεις τῆς ἀνθρωπότη-
τος, καὶ σαφηνίζει αὐτάς.

» Ὁ χριστιανισμὸς ὑπερέχει πάσης φιλοσοφίας καὶ πάσης θρησκείας.

» Οἱ Χριστιανοὶ δὲν ἐξαπατῶνται περὶ τῆς φύσεως τῶν πραγμάτων, οὐδὲ δυνάμεθα νὰ ἀποδώσωμεν εἰς αὐτοὺς τὴν ἐπιτολαιότητα, τὴν ἀγυρτεῖαν τῶν ἰδε-
ολόγων ἐκείνων, οἵτινες φαντάζονται ὅτι δύνανται νὰ λύσωσι τὸ μέγα αἰνίγμα τῶν θεολογικῶν ζητημάτων διὰ ματαιῶν καὶ κενοδόξων διατριβῶν. Ἄφρονες! τῶν ὁποίων ἡ μωρία ὁμοιάζει τὴν τοῦ νηπίου ἐκείνου, τοῦ θέλοντος νὰ δράξῃ τὸν οὐρανὸν ἐν τῇ παλάμῃ αὐτοῦ, ἢ τοῦ ζητοῦντος τὴν σελήνην ὡς παιγνίδιον τῆς νηπιακῆς περιεργείας του! Ὁ χριστιανισμὸς λέ-
γει μεθ' ἀπλοικότητος. «Οὐδεὶς πώποτε εἶδε τὸν Θεόν, εἰμὴ μόνον ὁ Θεός. Ὁ Θεός ἐφανερώθη ἐν σαρκί· δὲ ἡ φανέρωσίς του εἶναι μυστήριον, τὸ ὁποῖον οὔτε λόγος, οὔτε διάνοιαν δύναται νὰ κατανοήσῃ. Ἄλλ'

ἀφ' οὗ ὁ Θεός ἐλάλησε πρέπει νὰ πιστεύσωμεν εἰς αὐτόν »

» Τὸ εὐαγγέλιον ἐμπεριέχει ἀρετὰς, αἵτινες ἐπε-
νεργούσι δραστηρίως ἐπὶ τῆς διανοίας τοῦ ἀνθρώπου καὶ θέλγουσι τὴν καρδίαν αὐτοῦ. Αἰσθάνεται τις με-
λετῶν αὐτὸ ὅτι αἰσθάνεται ὁ Θεωρῶν μετ' ἐκστά-
σεως τὸν οὐρανόν. Δὲν εἶναι ἀπλῶς βιβλίον, ἀλλ' ἀλήθεια ζῶσα, ἐνεργούσα μετὰ δυνάμεως, ἥτις κατα-
βάλλει πᾶν πρόσκομμα ἐγειρόμενον κατὰ τῆς ἐξαπλώ-
σεως αὐτοῦ. Ἴδου ἐπὶ τῆς τραπέζης ταύτης τὸ ὅπως ἐξοχον τοῦτο βιβλίον; (ἐνταῦθα ὁ Αὐτοκράτωρ ἤγγισε τὴν Ἱερὰν Γραφὴν μετ' εὐλαθείας) δὲν παύομαι πώ-
ποτε ἀναγινώσκων αὐτὸ πάντοτε μετὰ τοῦ αὐτοῦ ἐνδιαφέροντος.

» Ὁ Χριστὸς διδάσκει σαφῶς, δὲν διστάζει ποσῶς εἰς τὴν διδασκαλίαν του, καὶ ἡ μικροτέρα διαβεβαίω-
σις αὐτοῦ ἐκφέρεται διὰ τοσαύτης ἀπλοικότητος, ὥ-
στε συγκινεῖ καὶ τὸν ἀπαιδευτὸν καὶ τὸν πεπαιδευ-
μένον, ἀρκεῖ μόνον ἐπὶ μικρὸν νὰ ἐπιστήσῃ τὴν προσοχὴν αὐτῶν.

» Οὐδαμοῦ ἀλλαχού εὐρίσκεται τοιαύτη σειρὰ ὡ-
ραίων ἰδεῶν καὶ ἠθικῶν ἀποφθεγμάτων, βαδίζόντων κατὰ γραμμὴν, ὡς αἱ στρατιαὶ τοῦ οὐρανοῦ, ἅτινα ἐμποιοῦσιν εἰς τὴν καρδίαν ἡμῶν τὸ αὐτὸ αἶσθημα, τὸ ὁποῖον αἰσθάνεται τις Θεωρῶν τὸ ἀπέραντον χάος τοῦ περιλάμποντος οὐρανοῦ εἰς ὡραίαν θερμὴν ἐσπέ-
ραν, ἐνδεδυμένον μεθ' ὅλης τῆς δόξης τῶν ἀστρων.

» Ὅχι μόνον τὸ πνεῦμα ἡμῶν ἐπασχολεῖται ἀνα-
γινωσκόντων τὸ εὐαγγέλιον, ἀλλὰ καὶ καταγοητεύε-
ται· καὶ οὐδέποτε ἡ καρδία ἡμῶν τρέχει κίνδυνον ἀποπλανήσεως, ἐχόντων τὸ βιβλίον τοῦτο ἀνά χεῖρας· ἐξ αὐτοῦ διδασκόμεθα ὅτι ὁ ἴδιος Θεός γίνεται φί-
λος, πατὴρ καὶ ἀληθὴς Θεός ἐκείνων, οἵτινες πιστεύου-
σιν εἰς τὸν Χριστὸν καὶ ἀγαπᾶσιν αὐτόν. Μήτηρ δὲν ἔχει περισσοτέραν φροντίδα ὑπὲρ τοῦ γαλακτοτροφου-
μένου αὐτῆς νηπίου. Ἡ ψυχὴ ἀπαξ γευθεῖσα τῆς καλ-
λονῆς τοῦ εὐαγγελίου, δὲν ἀνήκει πλέον εἰς ἑαυτήν.

Ὁ Θεὸς τὴν κατακυριεύει ὁλοτελῶς, αὐτὸς ὁδηγεῖ τοὺς στοχασμοὺς καὶ ὅλας τὰς δυνάμεις αὐτῆς.

»Ὅποια ἀπόδειξις τῆς θεότητος τοῦ Χριστοῦ! Ἡ τοιαύτη ἀπόλυτος κυριαρχία δὲν ἀποβλέπει εἰμὴ εἰς ἓνα καὶ μόνον σκοπὸν τὴν πνευματικὴν βελτίωσιν τοῦ ἀτόμου, τὴν καθαρότητα τῆς συνειδήσεως, τὴν ὁμοφροσύνην εἰς πᾶσαν ἀλήθειαν καὶ τὸν ἁγιασμόν τῆς ψυχῆς.

»Ἐν συντόμῳ, καὶ ἐμφέρῳ τοῦτο ὡς τελευταῖόν μου διςχυρισμόν, ἠθελὲν εἶσθαι ἀδύνατον νὰ πιστεύσωμεν ὅτι ὑπάρχει ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς Θεός, ἐὰν ἡδύνατο ἀπλοῦς τις ἄνθρωπος νὰ καταγοήσῃ καὶ πραγματοποιήσῃ μετὰ τελείας ἐπιτυχίας τὸ γιγαντιαῖον σχέδιον τοῦ νὰ ἀρπάσῃ δηλαδὴ καὶ ἀποδώσῃ εἰς ἑαυτὸν τὴν ὑπεράτην λατρείαν τοῦ Θεοῦ, σφετεριζόμενος τὸ ὄνομα Αὐτοῦ. Ὁ Ἰησοῦς εἶναι ὁ μόνος ὅστις ἐτόλμησε τοῦτο, ἀνακηρύξας ἑαυτὸν μετὰ θάρρους Θεὸν διὰ τοῦ Ἐγὼ εἶμι ὁ Θεός. Ἡ ἱστορία δὲν ἀναφέρει οὐδὲν ἄλλο πρόσωπον ἀντιποιοῦμενον τοῦ τίτλου τῆς θεότητος κατὰ τὴν ἀπόλυτον αὐτοῦ σημασίαν.....»

Η ΣΟΥΛΤΑΝΑ ΤΗΣ ΓΡΕΝΑΔΗΣ

ΔΙΗΓΗΜΑ ΤΟΥΡΚΙΚΟΝ

[Συνέχεια καὶ τέλος].

Ἡ φυλακισμένη, πεισθεῖσα ἐκ τῶν τρυφερῶν παρὰ κλήσεων τῶν φίλων τῆς, συνήνεσε νὰ γράψῃ. Ἐπιστολή, πεμφθεῖσα μυστικῶς εἰς τὸν Σακὸν, ἀνήγγελεν αὐτῷ ὅτι ἡ Σουλτάνα τῆς Γρενάδης εἶχεν ἐκλέξει αὐτὸν ἵνα τῷ ἐμπιστευθῇ τὴν ὑπεράσπισιν τοῦ δικαίου τῆς.

Ἡ ἀπαισία ἡμέρα ἔφθασε. Ἡ ἐν τῇ πόλει ταραχὴ εἶνε ἀπερίγραπτος. Ἡ κατηγορουμένη φέρεται ἐπὶ φορείου εἰς τὸν τόπον τῆς δίκης. Πανταχοῦ ἔθνα διέρχεται ἡ πένθημος αὐτῆς συνοδία, ἀκολουθοῦσιν αὐτὴν ἡ συμπάθεια, τὸ σέβας, τὰ δάκρυα τοῦ λαοῦ, ὅστις λατρεῖ αὐτήν. Διέρχεται τὸ Zacatin, φθάνει εἰς τὴν πλατείαν Biba Rambla, ἐν ᾧ ἐγείρεται ἐν ἱκρίωμα κατὰμαυρον καὶ ἡ πυρὰ ἀναμένει τὸ θῦμα.

Ἐπὶ τῆς ἑδρας αὐτῶν ἐκάθισαν ἤδη οἱ δικασταὶ Μουσᾶς, Ἀζάρκης καὶ Ἀλμοράδης.

Ἄπειρον πλῆθος περιστοιχίζει τὴν κονίστραν. Οἱ τέσσαρες κατήγοροι παρουσιάζονται ἐπὶ ὑπερηφάνων ἀνδalousίων ἵππων. Εἶνε ὠπλισμένοι ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν. Ἐπὶ τῶν ἀσπίδων αὐτῶν εἶνε ἐξωγραφισμένα δύο καθηκτικὰ ξίφη, ἔχοντα τὰς ἐξῆς λέξεις: «Σύρομεν τὰ ξίφη ταῦτα ὑπὲρ τῆς ἀληθείας.»

Φεῦ! πολλακίς τὸ ψεῦδος λαμβάνει τὴν ἀλήθειαν ὡς ἐμβλημα.

Τὸ θάρρος τῶν Ζήγγρων, ἡ ὁμολογουμένη αὐτῶν ἀνδρία, τὸ θριαμβευτικὸν αὐτῶν ὄφρος προξενοῦσιν ἀνησυχίαν εἰς τοὺς ὑπὲρ τὴν βασιλείαν συμπαθοῦντας, τὰ δὲ βλέμματα αὐτῶν ζητοῦσι ματαίως τοὺς πολεμιστὰς, οἵτινες δὲ τολμήσωσιν νὰ ἀντιταχθῶσιν πρὸς τοιοῦτους πολεμιστὰς.

Οὐδεὶς φαίνεται. «Μετ' ὀλίγον δὲ ἔλθωσιν», λέγει ἡ σουλτάνα· οὐδεὶς ὅμως φαίνεται.

Τὸ στάδιον εἶνε ἀνοικτὸν ἀπὸ τῆς ὀγδόης πρωϊνῆς ὥρας. Αἱ ὥραι διαδέχονται ἀλλήλας, οὐδεὶς ὅμως φαίνεται.

Ἡ ἡμέρα κλίνει πρὸς τὴν δύσιν τῆς. Ἡ ἀπαισία στιγμὴ προσεγγίζει. Τέσσαρες ἱππῶται μαῦροι ζητοῦσι παρὰ τῆς κατηγορουμένης τὴν τιμὴν νὰ τὴν ὑπερασπισθῶσιν. Αὕτη διστάζει, ἐλπίζουσα ὅτι οἱ χριστιανοὶ ἱππῶται θ' ἀπαντήσωσιν εἰς τὴν πρόσκλήσιν τῆς, ἀλλὰ συμβᾷν τι εἶνε ἴσως ἡ αἰτία τῆς βραδύτητος ταύτης, καὶ ἤρχισε νὰ στενοχωρῆται καὶ αὕτη, ὡς καὶ οἱ φίλοι αὐτῆς.

Ἰπὸσχεται εἰς τοὺς ἱππῶτας, τοὺς προσελθόντας Μαύρους νὰ δεχθῇ αὐτοὺς, ἐὰν οἱ ἀναμενόμενοι δὲν φανῶσιν ἐντὸς δύο ὥρων.

Ἡ προθεσμία αὕτη ἐγγίζει εἰς τὸ τέρμα, ὅτε αἰφνης μεγάλη κίνησις παρετηρήθη ἐν τῷ συνωθουμένῳ πλήθει.

Τέσσαρες Τούρκοι, ἐπὶ ἵππων ῥωμαλέων, ἔνοπλοι, ἐνδεδυμένοι λαμπρὰ ἐνδύματα, ζητοῦσι νὰ πλησιάσωσιν τὴν βασίλισσαν τῆς Γρενάδης. Ὁ εἰς ἐξ αὐτῶν ὠραίος καὶ ὑπερήφανος, κάμνει νὰ λάμπῃ εἰς τὸν ἥλιον ὁ θυρεὸς του, ἐφ' οὗ παρίσταται λέων διασχίζων Μαῦρον καὶ φέρων τὸ ἐξῆς ἐμβλημα: «Κατατρώγω αὐτὸν διὰ τὸ πραχθῆν παρ' αὐτοῦ κακόν.» Κάμνει ὑπόκλισιν πρὸ τῆς βασίλισσης καὶ λέγει αὐτῇ: «Ἐρχόμενοι ἐκ Τουρκίας ἐπεβιδάσθημεν εἰς Μαλάγαν. Μακρόντες ὅτι ἡ κυριαρχία τῶν ἐν Ἰσπανίᾳ Μουσουλμάνων ἠπειλεῖτο ὑπὸ καταστροφῆς, ἤλθομεν νὰ μετρήσωμεν τὰ ξίφη μας πρὸς τὰ τῶν Ἰδάλγων τῆς Καρστίλλιας. Διερχόμενοι ἐπληρορορήθημεν ὅτι ἡ βασίλισσα τῆς Γρενάδης, γυνὴ εὐγενῆς καὶ ἀγνή, κληρονομήσει ἀτίμως, διὰ τοῦτο ἤλθομεν νὰ προσφέρωμεν αὐτῇ τὴν ἀνδρίαν μας πρὸς θρίαμβον τῆς ἀθωότητός τῆς.»

Αἱ λέξεις αὗται ἐγένοντο δεκταὶ μετὰ συμπαθοῦς συγκινήσεως ὑπὸ τοῦ πλήθους, ἐπευφημήσαντος τὴν εὐγενῆ ταύτην ἐπιχείρησιν. Ἐνῷ ὁ ἄγνωστος πολεμιστῆς ἐπικαλεῖται τὴν συναίνεσιν τῆς βασίλισσης, ἀφίνει ἐπίτηδες ὥστε νὰ φανῇ ἡ σταλεῖσα ἐπιστολή εἰς τὸν ἄρχοντα τῆς Καρθαγένης. Οἱ ἱππῶται οὗτοι, οἵτινες ἦσαν πράγματι χριστιανοὶ ἢ οὐχὶ Τούρκοι, ἦσαν ὁ Δὸν Ζουάν Σακὸν, ὁ δούξ Δ' Ἀρκὸς, ὁ Δὸν Ἀλόντζο Δ' Ἀγουϊλάρ καὶ ὁ Δὸν Διέγος Φερνανδὲξ δὲ Κορδόβας.

Εἰς τοὺς ὑπερασπιστὰς τῆς κατηγορουμένης ἐπετρέπη νὰ εἰσέλθωσιν ἐν τῇ κονίστρᾳ.

Προχωροῦσιν ὑπερηφάνως πρὸς τοὺς Ζήγγρους καὶ λέγουσιν αὐτοῖς:

«Διατί προσεβάλετε τὴν τιμὴν τῆς βασιλείας ὑμῶν;»

«Ἴνα ὑπερασπισθῶμεν τὴν τιμὴν τοῦ βασιλέως ἡμῶν καὶ ἐκ σεβασμοῦ πρὸς τὴν ἀλήθειαν.»

«Ἐψεύσθητε ὡς ἄχρειοι· σὰς προσκαλοῦμεν εἰς τὸν ἀγῶνα, προδῶται, ἄτιμοι, αἰσχροὶ συκοφάνται, καὶ

μετ' ὀλίγον δὲ σὰς ἀναγκάσωμεν νὰ ὁμολογήσῃτε τὴν ἀλήθειαν.»

Τὸ σημεῖον ἐδόθη. Οἱ πολεμιστὰὶ ὁρμῶσι κατ' ἄλληλων. Τὸ ἔδαφος σείεται ἐκ τῆς τρομερῆς συγκρούσεως. Ἡ πάλη εἶνε μακρὰ· ἡ εὐκίνησις, ἡ ἀνδρία, ἡ μανία εἶνε ἴσαι ἐκατέρωθεν. Τὸ πλῆθος συγκινηθέν ἀκολουθεῖ μετὰ στενοχωρίας τὰς περιπετείας τῆς μάχης καὶ φρικτῆ εἰς ἕκαστον βαρὺ κτύπημα. Πολυλάκις ἐφάνησαν οἱ Ζήγγροι γινῶντες. Ὁ Μασχανδὶν ὁρμᾷ κατὰ τοῦ Δὸν Ζουάν τῆς Καρθαγένης, καὶ ἐν ᾧ εἶνε ἔτοιμος νὰ καταφέρῃ κατ' αὐτοῦ κτύπημα τρομερὸν, ἴσως θανάσιμον, ὁ Δὸν Ζουάν ἀποφεύγει τὸ κτύπημα καὶ ῥίπτει πρὸ τῶν ποδῶν του ἄπνον τὸν ἀντίπαλόν του. Ὁ ἱππότης θέτει πάλιν τὸ ξίφος εἰς τὴν θήκην καὶ μένει θεατῆς τῆς μανιώδους πάλης, ἣ τις παρατείνεται. Τέλος ὁ Δούξ Δ' Ἀρκὸς καταβάλλει τὸν Ἀλῆ-Χαμίτ, ἐν ᾧ ὁ Ἀγουϊλάρ θριαμβεύει κατὰ τοῦ Μαχανδίν.

Μωάμεθ ὁ Ζήγγρος, ὁ μισαρὸς αὐτοῦργος τῆς συκοφαντίας κατὰ τῆς βασιλείας καὶ τῆς σφαγῆς τῶν Ἀβενσεράγων, μόνος ἀνίσταται ἐτι. Καίτοι ἀνίσταται ἐπιδειξίως καὶ μετ' ἀπελπισίας, τὸ ἐκ τῶν πληγῶν του ρέον αἷμα ἐξήντησε τὰς δυνάμεις του καὶ τὸ θάρρος του. Ὁ Δὸν Διέγος Φερνανδὲξ δὲ Κορδόβας κτυπᾷ ἀκαταπαύστως καὶ τέλος ἐρρίψε αὐτὸν κατὰ γῆς· καὶ θεῖς τὸ γόνυ ἐπὶ τοῦ στήθους τοῦ προδότη καὶ ὑψώσας τὸν βραχίονα ἵνα τὸν φόνευσῃ, εἶπεν αὐτῷ:

«Ἰππῶτα θόλιε, ὁμολόγησον τὸ ἐγκλήμα σου, ἄλλως βυθίζω τὸ ξίφος εἰς τὴν καρδίαν σου.»

«Στάσου, λέγει ὁ Μωάμεθ, δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ μοὶ δώσῃς καὶ ἄλλας πληγὰς ἵνα ἐλευθερώσῃς τὴν γῆν τέρατος, οἶον εἶμι ἐγώ. Ναι, τὸ ὁμολογῶ, ὠθούμενος ὑπὸ τῆς φιλοδοξίας καὶ τῆς ἐκδικήσεως, ἠθέλησα νὰ ἀφανίσω τοὺς Ἀβενσεράγους, καὶ, ἵνα ἐξασφαλίσω τὴν ἐπιτυχίαν τῆς συνομοσπασίας, ἐθυσίασα τὴν τιμὴν τῆς βασιλείας. Τοσοῦτῳ δὲ μᾶλλον εἶμαι ἐνοχός, ὅσω ἀναγνωρίζω ὅτι δὲν ὑπάρχει γυνὴ ἀγνοτέρα καὶ μᾶλλον ἀξία σεβασμοῦ ταύτης. Ζητῶ παρ' αὐτῆς συγγνώμην διὰ τῆς τελευταίας μου πνοῆς τοῦ βίου μου.»

Μετὰ τὰς λέξεις ταύτας οἱ σθένει τοῦ Μωάμεθ ἐκλείσθησαν καὶ ἡ φωνὴ του ἐσβέσθη.

Οἱ δικασταί, ἐκ τῶν ἐδρῶν των, μόλις κατάρθωσαν ν' ἀκούσωσι τὰς ὁμολογίας ἐκ τῶν χειλέων τοῦ θνήσκοντος. Ἐξέπνευσεν ἐν τῷ μέσῳ τῶν ἄρων κατὰ τοιοῦτου προδότη, καὶ τῆς χάρας διὰ τὸν θρίαμβον τῆς ἀθωότητος.

Ὁ Βοαβδίλ ἐπὶ πολὺ προσπαθεῖ νὰ ἐπιφέρῃ σιωπὴν: «Ἐσχον τὴν ἀτυχίαν, εἶπεν, ν' ἀκούσω ψευδεῖς καταγγελίας καὶ νὰ παγιδευθῶ ὑπὸ τῆς μετ' ἐπιδειξίας ἐξυφανθείσης συκοφαντίας. Ἡ δικαιοσύνη ἐπράξε τὸ καλ' ἑαυτῆν. Οἱ ἐνοχοὶ ἐτιμωρήθησαν. Ποῦς τὸν λαόν μου, λέγω ὅτι ταῦτα θὰ γίνῃ φοβερόν δι' ἐμὲ μάθημα, οὐδεὶς πλέον φόβος τυραννίας ἐκ μέρους μου. Γνωρίζω καλῶς τί στοιχίζει εἰς τὴν καρδίαν μου,

νὰ θυσιάσω πᾶν ὅ,τι ἠγάπων εἰς τὰς μηχανορραφίας τῶν προδότην.»

Βίβα· καταβὰς τοῦ θρόνου του, πλησιάζει μετὰ δακρύων εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς σεβαστῆς φυλακισμένην· ῥίπτεται εἰς τοὺς πόδας τῆς καὶ παρακαλεῖ αὐτὴν νὰ ἀποδώσῃ αὐτῷ σὺν τῇ λήθῃ τοῦ παρελθόντος, τὴν ἐπάνοδον τῆς πρώτης τρυφερότητος.

Ἡ σουλτάνα ἀπαντᾷ αὐτῷ: Δὲν δύναμαι νὰ σοὶ συγχωρήσω τὴν ἀμφιβολίαν περὶ τοῦ ἔρωτός μου μετὰ τσοαύτας ἀποδείξεις, ὅσας σοὶ ἔδωσα περὶ τοῦτου. Δὲν δύναμαι νὰ σοὶ συγχωρήσω τὴν προτίμησιν, ἣν ἔδωκες εἰς τοὺς λόγους ἐνὸς ἀθλίου καὶ οὐχὶ εἰς τοὺς ἰδικούς μου. Οὐδὲν πλέον συνδέει ἡμᾶς. Ἡ μόνη χάρις, ἣν ζητῶ παρὰ σοῦ, εἶνε νὰ μὴ σέ ἴδω πλέον. Εἶθε νὰ μὴ λάβῃς μηδέποτε ἀνάγκην τῶν πολεμιστῶν, ὅς κατασφάξῃς, ἢ ἐξεδιάξῃς ἀντὶ εὐγνωμοσύνης, διότι χιλιάκις ἐκινδύνευσαν πρὸς χάριν σου.

Οἱ ἄγνωστοὶ ἱππῶται ἠγάγον μεθ' ἑαυτῶν βασίλισσαν θριαμβεύουσαν, καὶ τὴν ἐσπέραν ἐν τῷ μέσῳ κοινῆς ἀγαλλιάσεως μάτην ἐζήτουν τοὺς ἥρωας τῆς πανηγύρεως, διότι ἐκεῖνοι εἶχον γίνεαι ἀφαντοί.

Ἡ σουλτάνα καταλιπούσα τὴν Γρενάδην μετὰ τῆς Ἐσπεράντζας, εἶπεν αὐτῇ: «Ὁ Θεὸς σου θὰ ἴηαι ὁ Θεὸς μου.» Καὶ ἐφύλαξε τὸν λόγον τῆς.

Κ. ΝΕΣΤΟΡΙΑΗΣ

Ο ΙΣΘΜΟΣ ΤΗΣ ΠΑΝΑΜΑΣ

Ὁ τόπος, δι' οὗ ἡ διώρυξ, ἡ διανοίξασα τὸν Ἴσθμόν τῆς Πανάμας, μέλλει νὰ διέλθῃ, περιλαμβάνεται ἐν τῇ πολιτείᾳ τῆς Πανάμας, ἀποτελοῦσα τὸ κυριώτερον μέρος τῆς Κολομβιανῆς Ὀμοσπονδίας, ἐκτείνεται δὲ κατὰ μῆκος τοῦ Ἴσθμοῦ καὶ κατοικεῖται ὑπὸ 220,000 ψυχῶν. Ἡ Πανάμα ἔχει Πρόεδρον, Βουλευτὴν, στρατὸν ἢ ἐθνοφρουρὰν, ἀστυνομίαν, οἰκονομικὴν διαχείρισιν καὶ ἀρχὰς ἰδίας αὐτῆς. Διέπεται διὰ τῶν τῆς ἀπολύτου ἰσότητος καὶ καθολικῆς ψήφου, ἔχει δὲ τοὺς εὐρύτερους δημοκρατικῶς θεσμοὺς, ἐν οἷς καὶ νόμον περὶ γενικῆς καταναγκαστικῆς ἐκπαίδευσσεως, πράγματι ὅμως διατελεῖ ὑπὸ τὸ κράτος τῆς ἐνόπλου δυνάμεως μικρῶν φατριῶν, ἐριζούσων καὶ διαμαχομένων οὐνεκῶς περὶ τῆς ἀρχῆς, ἐπηρεαζουσῶν δὲ τὰς ἐκλογὰς διὰ ραδιοῦργίας καὶ βίας, περιπλεκουσῶν δὲ τὸν τόπον εἰς περιοδικὰς ἐριδας καὶ στάσεις. Παράδειγμα ἔστω ὁ ταγματάρχης Καρβαγιάλ, ἀρχηγὸς τῶν ὁμοσπονδιακῶν ἢ ἐθνικῶν δυνάμεων, ὅστις, ἀπαγορεύσας τῷ ὑπ' αὐτοῦ στρατῷ ν' ἀναμειγνύηται εἰς τὰ πολιτικὰ, ἐδολοφονήθη τὸν Ἀπρίλιον τοῦ παρελθόντος ἔτους μετὰ τοῦ υἱοῦ του ὑπὸ τῶν ἰδίων αὐτοῦ ἀξιωματικῶν· ἐξ οὗ αἱματηρὰ προήλθε στάσις μετὰ τοῦ στρατοῦ τούτου καὶ τῆς ἐντοπίας δυνάμεως, ἡ δὲ πόλις διετέλει ἐπὶ 18 ὥρας ὑπὸ ἀδιάκοπον τουφεκισμόν κατὰ τὰς ὁδοὺς, ἐξ οὗ πολλοὶ ἐφονεύθησαν. Πλήρης ἀναρχία ἐπικρατεῖ εἰς πᾶσας τὰς πολιτείας τῆς Κολομβίας. Ἐὰν ἡ κατασκευὴ τῆς διώρυγος ἐπετελεῖτο, ἡδύνατο νὰ φέρῃ τὴν

μετανάστευσιν μεγάλου αριθμού ανθρώπων, εξ ου ήδύναντο τὰ ξένα κράτη νά εισαγάγωσι τάξιν τινά εις την Όμοσπονδίαν, ήδύναντο νά μεταθέσωσι την έδραν της κυβερνήσεως εις τον Ίσθμόν και νά καταρτίσωσιν εν αὐτῷ κοινότητα, δυναμένη νά χρησιμεύσῃ ὡς ὑπογραμμὸς εις τὰ μεσόγεια διαμερίσματα.

επιδέκτους βελτιώσεως φυλάς τῶν μαύρων. Τὸν Ίσθμόν τῆς Πανάμας διατρέχει νῦν σιδηρόδρομος, κατασκευασθεὶς πρὸ 14 ἐτῶν διὰ δαπάνης 63 ἑκατομμυρίων δραχμῶν. Ἐχει μῆκος 47 μιλίων ἀπὸ τῆς μιᾶς παραλίας εἰς τὴν ἑτέραν, τὸ διάστημα δὲ τοῦτο διατρέχεται ἐν διαστήματι 4 ὥρῶν. Ἐπὶ τῆς

Σουηδοί.

Ἄλλ' ἐάν ἡ κατασκευὴ τῆς διώρυγος ματαιωθῇ, ἀμεσος συνέπεια θά ἦναι ὅτι ἡ παρούσα κατάστασις ἐξακλουθούσα θέλει φέρει ταχέϊαν τὴν ὑλικὴν και ἠθικὴν διάλυσιν τῆς διεσφραμμένης ἐκείνης κοινότητος και τὴν ἐγκατάλειψιν τῆς χώρας εἰς τὰς ἀν-

παραλίας τῆς Κολών, πόλεως ἐπὶ τῶν ἀκτῶν τοῦ Ἀτλαντικοῦ ὑπάρχει κολοσιαῖον τοῦ Κολόμβου ἀγαλμα ἐξ ὀρειχάλκου, δωρηθὲν τοῖς κατοίκοις ὑπὸ τῆς αὐτοκρατέρας Εὐγενίας, τὸ ὁποῖον ὁμῶς οἱ κάτοικοι δὲν παρέλαβον ὅτε ἐστάλη εἰς αὐτοὺς διὰ νά μὴ πλη-

ρώσωσι τὸν ναῦλον ἐξ οὗ θυμωθεὶς ὁ πλοίαρχος ἐρρίψεν εἰς ἕλος τι παρακεῖμενον ὅταν ἰδρῦθη ὁ σιδηρόδρομος ἡ ἑταιρεία νά κοσμήσῃ πρὸς τὴν ἄλλωσ ἀθλίαν πόλιν τῆς Κολών, ἠλίευσεν και ἐστήσεν αὐτὰ πᾶρα τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμόν.

ΣΟΥΗΔΟΙ

Ὅλοι βεβαίως γνωρίζουσι τὴν γεωγραφικὴν θέσιν τῆς Σουηδίας· δὲν θέλομεν δώσει ἐπ' αὐτῶν ἡ σημαγραφίαν τοῦ βίου των και τῆς ζωῆς των.

Ο ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΛΟΡΙΣ ΜΕΛΙΚΩΦ

Εἶναι λαὸς ἀνεπτυγμένος· ὅλοι σχεδὸν οἱ Σουηδοὶ γνωρίζουσιν ἀνάγνωσιν και γραφὴν και τὰ τελευταία χωρία των περιέχουσιν βιβλιοπωλεῖα και οἱ κάτοικοι διέρχονται τὰς μακρὰς χειμερινὰς νύκτας ἀναγινώσκοντες ἢ πίνοντες ὑπὸ τὴν λυχνίαν. Τὸ ποτὸν εἶναι ὁ πρῶτος αἰτιος τῆς δυστυχίας τῆς χώρας ταύτης, ἧς αἱ οἰκίαι εἶναι κάκιστα ἐκτισμέναι και ὅπου δὲν τρώγουσιν ἢ διπυρίτην ἐκ συκάλευσ μέλανα, περιέχοντα ἐνιαχοῦ και ἄλευρον ἐκ φλοιοῦ δένδρων. Οἱ ἀλατι-

σμένοι ἰχθυὲς εἶναι τὸ μόνον ὄψον αὐτῶν και τὸ ὕδωρ εἶναι σχεδὸν ἀχρηστον πρὸς πᾶσιν ἐν τῷ ἔθνει τούτῳ, ἐν ᾧ ὅλοι σχεδὸν οἱ κάτοικοι εἶναι μέθυσοι. Τὸ κυριώτερον τῆς Σουηδίας ἐμπόριον εἶναι τὸ κατράμιον, ὅπερ συλλέγουσιν ἐκ τῆς ἐλάτης εἰς βαρέλια και ἀποστέλλουσιν εἰς ὅλον τὸν κόσμον. Ὁ νεωτερισμὸς ἔχει μικρὰν ἐπιρροήν παρὰ τῷ λαῷ ἐκείνῳ και διὰ τοῦτο φέρουσιν ὡς ἡ εἰκὼν ἡμῶν δείκνυσιν ἐνδυμασίας περιγραφείσας πρὸ ἀπείρων ἐτῶν. Ὁ Μελικῶφ εἶναι Ἀρμενικῆς καταγωγῆς. Ἐγεν-

νήθη εν Μόσχα τὸ 1826, καὶ ἀπὸ τοῦ 1847 ἐν τῇ ἐνεργῷ στρατιωτικῇ ὑπηρεσίᾳ διέπρεψεν εἰς διαφόρους μάχας καὶ ἐσχάτως κατὰ τὸν Ῥωσοτουρκικὸν πόλεμον ὡς ἀρχιστρατήγος τοῦ κατὰ τῆς Ἀσίας στρατοῦ.

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΜΗΝΩΝ

ΑΠΡΙΛΙΟΣ

Ὁ Ἀπρίλιος ἐσηματίζεται ὡς τὸ τέταρτος μὴν τοῦ ἐνιαυτοῦ ἀπὸ τὸν καιρὸν τοῦ νομαῖ Πωμπιλίου. Εἶναι δὲ ὁ μόνος μὴν, τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα φανερόναι τὸν χαρακτήρα τῆς ὥρας τοῦ ἐνιαυτοῦ, κατὰ τὴν ὁποίαν πίπτει τῶν ἄλλων μηνῶν τὰ ὀνόματα παράγονται ἀπὸ Ἑθνικούς θεούς, εἰς τοὺς ὁποίους ἦσαν ἀφιερωμένοι, ἀπὸ Ῥωμαίους αυτοκράτορας, ἢ, ὡς ὁ Σεπτέμβριος, Ὀκτώβριος, Νοέμβριος καὶ Δεκέμβριος, ἀπὸ τὴν εἰς τὸ μνηολόγιον τοποθεσίαν αὐτῶν σχετικῶς πρὸς τὸν Μάρτιον, ἐκ τοῦ ὁποίου ἤρχιζε τὸν ἐνιαυτὸν ὁ Ῥωμύλος. Ἀλλὰ τὸ ὄνομα Ἀπρίλιος παράγεται ἀπὸ τὸ Λατινικὸν ῥῆμα aperire (ἀνοίγειν) καὶ ὑπαινίττεται τὴν ἀνοιξιν φύλλων καὶ ἀνθέων, καὶ τὴν συμβαίνουσαν τὸν καιρὸν τοῦτον γενικῶν ἐκ τοῦ ἀνοικτοῦ κόλπου τῆς γῆς ἀναβλάστησιν, ὥστε καὶ λίαν καλῶς παρ' ἡμῖν καλοῦσι τὸ ἔαρ ἀνοιξιν.

Ἐξεικονίζεται δὲ συνήθως ἐν τοῖς ἡμερολογίοις ὡς Ταῦρος, ὀρθούμενος ἐπὶ τῶν ὀπισθίων ποδῶν, φοβερός καὶ γαῦρος, φέρων ἐπὶ τῶν νώτων αὐτοῦ καθήμενον ἀκμαῖον καὶ περικαλλῆ νεανίαν ῥοδοστεφῆ καὶ ὑψούντα εἰς τὴν δεξιάν στεφάνον ἀνθέων. Ἀνθοφόρος τῶντι εἶναι ὁ μὴν Ἀπρίλιος, καθ' ὃν τὰ πάντα θάλλει, τὰ πάντα ἐν τῇ φύσει ἀγάλλεται, καθ' ὃν ἡ κτίσις λαμβάνει νέαν ἐγερσιν καὶ ζῶην, καθ' ὃν, ὡς λέγει ἀσιμνητος ἔθνικὸς ποιητής.

«... γύρω μας πετοῦν τὰ χελιδόνια
Καὶ δένδρα καὶ ἄνθη καὶ βουναῖα δλα μοσχοβολᾶνε
Γλυκὰ λαλοῦν τὰ ἀηδόνια
Καὶ ζευγαρῶν ἢ πέρδικα καὶ οἱ κοῦκοι κελαιδάνε
Ἡ γῆ γελάει καὶ ὁ οὐρανὸς μαργαριτάρια χύνει
Εἰς τὰ τριαντάφυλλα τῆς». Ν. Θ.

ΦΥΣΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

ΜΕΡΟΣ Α'. — ΦΥΤΑ

ΚΕΦ. Σ'.

Τὰ σχήματα τῶν ἀνθέων.

Τὰ ἄνθη ἔχουσι διάφορα σχήματα, ἐξ ὧν συνήθως λαμβάνουσι τὸ ὄνομά των. Τινὰ ἐξ αὐτῶν ἔχουσι σχῆμα ἀστέρου· καὶ καλοῦνται ἀστεροειδῆ. Διάφορα εἶδη τῶν ἀνθέων τούτων αὐξάνουσι κατὰ τὸ φθινώπορον καὶ εἰσὶν ἄλλα μὲν κυανᾶ, ἄλλα δὲ πορφυρὰ καὶ ἄλλα λευκὰ. Κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐπίσης ταύτην φύονται οἱ Σινικοὶ ἀσέρεις, οὓς βλέπομεν εἰς τὸν κῆπον.

Ἐτερον ὠραῖον ἀγρίον ἄνθος καλεῖται ἐκ τοῦ σχήματος του κόμης δεισποίνης καὶ ἄλλα τινὰ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ὀνομάζονται ἐνώπια δεισποίνης καὶ ἐμβάδες δεισποίνης.

Τινὰ ἐκ τῶν ἀνθέων ἔχουσι σχῆμα χρυσαλίδος ὡς π. χ. τὸ ἄνθος τῶν πίσων (πιζέλι), ὅπερ βλέπετε ἐνταῦθα. Εἶναι ὠραῖον ἄνθος, καίτοι πολὺ ἀπαγίως σκέπτονται περὶ αὐτοῦ οἱ ἄνθρωποι, οἵτινες μᾶλλον φροντίζουσι περὶ τοῦ καρποῦ αὐτοῦ, τὸν ὁποῖον μετ' ὀλίγον μέλλουσι νὰ συνάξωσι. Παράδοξόν τι συμβαίνει ἐπὶ τοῦ χρώματος τῶν ἀνθέων τῶν πίσων· ἐνίοτε βλέπετε αὐτὰ λευκὰ καὶ ἐνίοτε ἐρυθρωπὰ. Ὅταν δὲ φέρωσι τὸ ἐρυθρωπὸν χρῶμα, διακρίνετε εἰς τοὺς ἀρμούς, ἐξ ὧν ὁ κλαδίσκος ἐξέρχεται, καὶ καθ' ὅλον τὸ μῆκος τοῦ στελέχους ἐρυθρὰ μικρὰ στίγματα. Νομίζει τις, ὅτι ὁ γυμὸς ἀναβαίνει νὰ χρωματίσῃ τὸ ἄνθος, ἀφίνει καθ' ὁδὸν ἕλην τῆς ἐρυθρᾶς βαφῆς του, ἅτινα δὲν εὐρίσκονται ἐπὶ τῶν στελεχῶν τῶν λευκῶν τῶν πίσων ἀνθέων.

Τὰ ἄνθη ταῦτα εἶναι τὰ καλούμενα ἐφήμερα καὶ ὁμοιάζουσι μὲ κωδωνίσκους, κρεμάμενα ἐκ τοῦ στήμονος αὐτῶν. Εἶναι δὲ ἐκ τῶν εὐοσμωτάτων ἀνθέων. Οἱ μικροὶ κυανοὶ κωδωνίσκοι, οἱ ὅσοι κομποὶ πλὴν καὶ τοσοῦτον φερτικοὶ εἰς τοὺς κήπους, ἔλαβον ἐπίσης τὸ ὄνομά των ἐκ τοῦ σχήματος αὐτῶν.

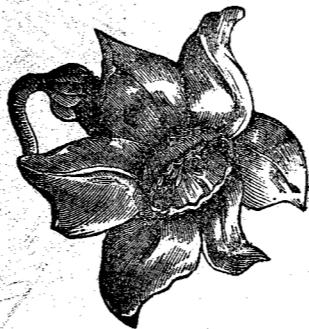
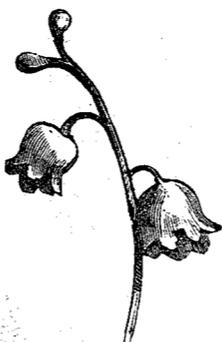
Ἄλλα ἄνθη ἔχουσι μορφήν κυπέλλου, ὡς τὸ ὠραῖον κίτρινον βατράχιον, οὗ τινος τὸ μέσον εἶναι κυπελλοειδές. Εἶναι δὲ τοσοῦτον κοῖλον, ὥστε, ἐάν δὲν ἐκάμπετο τὸ ἄνθος, θὰ ἐπληροῦτο ὕδατος, ὅπότεν ἐβρεχε.

Ὅν ἀρκισσοσ, ὅστις ἐπίσης, ὡς τὸ βατράχιον κλίνει, ἔχει μικρὸν κύπελλον, ὡς παρατηρεῖτε εἰς τὴν εἰκόνα, ἐν τῷ μέσῳ αὐτοῦ, ὅπερ ὅμως εἶναι ἀβαθές· καὶ ὁμοιάζει ἐνίοτε μᾶλλον πρὸς λεκάνην.

Ἡ εἰκὼν αὕτη παριστᾷ ἄνθος, ἔχον σχῆμα γωνίου. Τὸ σχῆμα τοῦτο παρατηροῦμεν εἰς τὰ ἄνθη τῆς κυπαρισσοσάμπελου καὶ εἰς τὸ φυτὸν τοῦ ταμβάκου. Ἐπίσης τὸ αὐτὸ σχῆμα ἔχει τὸ ἄνθος τῆς πρωϊνῆς ὀξίνης (χωνάκι), ὅπερ θελομεν ἰδεῖ κατωτέρω.

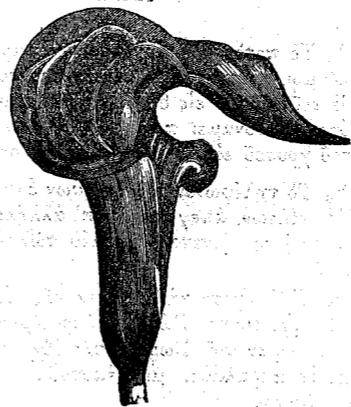
Τὸ ἄνθος, τὸ ὁποῖον βλέπετε ἐνταῦθα ἀνάγεται εἰς τὴν τάξιν τῶν

calceolaria (ὑποδηματοφόρων)· καὶ καὶ κρέμαται ὡς σάκκος ἢ θυλάκιον ἔχον στρογγύλην πτύψαν εἰς τὸ ἄνω αὐτοῦ μέρος. Τὸ ἄνθος, ἐξ οὗ ἡ παρούσα εἰκὼν ἐσχεδιάσθη, ἦτο λαμπρὸν κίτρινου χρώματος μὲ ἐρυθρὰ στίγματα ἐντός. Ἐπάρχουσιν ἐπίσης πολλὰ εἶδη τοῦ περιέργου τούτου ἄνθους, ἔχοντα διάφορα χρώματα καὶ διάφορα μεγέθη.

Τὸ ἐνταῦθα εἰκονιζόμενον ἄνθος εἶναι ἡ Ἰνδικὴ γογγυλῖς καὶ εὐρίσκεται εἰς τὰ ὑγρά καὶ σκιώδη μέρη. Συνήθως τὸ ὀνομάζουσιν ἄνθος, ἀλλὰ πράγματι δὲν εἶναι ἄνθος. Εἶναι ἀπλοῦν κάλυμμα διὰ τὰ ἄνθη τοῦ φυτοῦ αὐτοῦ, ἅτινα εἶναι μικρότατα καὶ εὐρίσκονται εἰς τὸ κατώτερον μέρος τοῦ στρογγύλου

στελέχους, ὅπερ ἴσταται ἐν τῷ μέσῳ. Τὸ λαμπρὸν τοῦτο κάλυμμα καὶ οἰκήμα τῶν ἀνθῶν εἶναι χρώματος πρασίνου εἰς τινὰ εἶδη καὶ βαθέος πορφυροῦ εἰς ἄλλα.

Ἐτερα ἄνθη ἔχουσι μορφήν σάλπιγγος ὡς π. χ. ἡ ἔρπουσα σάλπιγξ, ἡ ὁποία, ὡς γνωστὸν, εἶναι πολὺ βαθεῖα, ὥστε τὸ κολύβριον δύναται νὰ εἰσέρχεται ἐντός αὐτῆς. Τὸ μικρὸν τοῦτο πτηνὸν ἀγαπᾷ νὰ εἰσέρχεται ἐντός τοῦ ἄνθους τούτου καὶ ὑποθέτω ὅτι πράττει τοῦτο διὰ τὸ μέλι του. Συνέλαβον πολλάκις αὐτὸ, δρέπων τὸ ἄνθος, ὅπου ἀθῶως εἶχεν εἰσέλθει. Ἐκράτουν τὸ τρέμον μικρὸν πλάσμα ἐπὶ τὸσον μόνον χρόνον, ὅσος ἤρκει νὰ τὸ παρατηρήσῃτε πόσον ὠραῖον ἦτο καὶ πόσον περιέργως τὸ μικρὸν αὐτοῦ ῥάμφος ἦτο πεποιημένον, ὡς καὶ ἡ λεπτὴ αὐτοῦ γλώσσα διὰ νὰ συλλέγῃ τὸ μέλι. Τότε δὲ παρευθὺς ἀφίνα αὐτὸ ἐλεύθερον καὶ ἐκείνο ἐπέτα πάλιν χεῖρον καὶ ἔμφροντι ὡς πάντοτε μεταβαίνειν ἀπὸ ἄνθους εἰς ἄνθος.

Τὸ ἄνθος τοῦ καταστρεφείως δράκοντος (λύκοι) ἔχει παράδοξον σχῆμα, ἐξ οὗ καὶ τὸ ὄνομά του. Πιεζόμενον πάντα ὅθι νάνοιγαι ὡς στόμα, ἐντός τοῦ ὁποίου φαίνονται λευκὰ τινὰ πράγματα, ὁμοιάζοντα μὲ ὀδόντας, ὅτε δὲ παύσει ἡ πίεσις τὸ στόμα αὐτὸ κλείει μὲ μικρὸν κρότον.

Ἐἶδате πολλάκις τὴν χρυσὴν ῥάβδον εἰς τὰς ὄχθας ποταμοῦ περὶ τὸ τέλος τοῦ θέρους καὶ φθινοπώρου. Τὰ χρυσὰ κίτρινα ἄνθη αὐτῆς αὐξάνουσιν ἐπὶ ὑψηλοῦ στελέχους τοιοιτοτρόπως, ὥστε φαίνεται ὅτι τὸ ὄνομα

τοῦ ἄνθους αὐτοῦ εἶναι κυριολεκτικόν· διότι ἀληθῶς ὁμοιάζει μὲ ῥάβδον μὲ χρυσὰ ἄνθη.

Ἐπάρχουσιν ἐπίσης ἄνθη, ἅτινα ὀνομάζονται σὺνθετα. Καλοῦνται οὕτω, ἐπειδὴ ἕκαστον ἄνθος ἀποτελεῖται ἐκ πολλῶν ἄλλων ἀνθῶν. Τὸ λεοντοδόντιον (ἡδυπνοῖς) ἀνάγεται εἰς τὸ εἶδος τοῦτο. Ἐν ἄνθος αὐτοῦ περικλείει μεγάλην ποσότητα ἄλλων μικρῶν ἀνθέων, τῶν ὁποίων ἕκαστον φαίνεται λαμπρῶς, ἐάν τὸ παρατηρήσῃτε διὰ μικροσκοπίου. Τὸ ἄνθος τοῦ τριφυλλίου εἶναι τοῦ αὐτοῦ εἶδους. Τὸ λευκάνθεμον, ἢ τὸ βούφθαλαμον λευκάνθεμον, ὡς τινες ἀποκαλοῦσιν αὐτὸ, καὶ ὅπερ βλέπετε διεσπαρμένον ἐντός τῶν ἀγρῶν μεταξὺ τῆς χλόης, εἶναι ἐπίσης ἄνθος σύνθετον. Ἐπὶ ἐνός ἐξ αὐτῶν ἡριθμῶσα περὶ τὰ 600 ἀνθῶν, εὐρισκόμενα εἰς τὸ μεσαῖον τοῦ ἄνθους μέρος, ὅπερ περικλείεται ὑπὸ σειρᾶς λευκῶν πετάλων. Τὰ ἐμπεριεχόμενα ταῦτα ἀνθῶν εἶναι μικρότατα, πλὴν ὅτε παρατηρεῖτε αὐτὰ διὰ μικροσκοπίου ἕκαστον ἐξ αὐτῶν φαίνεται τέλειον ἄνθος. Οὕτω ἐντός ἐνός ἄνθους ὑπάρχει ὀλόκληρος κήπος τοιούτων καὶ ἐάν τὰ ἐξακόσια ταῦτα ἄνθη μετετρέποντο εἰς μεγάλα, θὰ παρῆχον τὸ θῆμα 600 κίτρινων κρίνων.

Τὸ ὄρεινόν λευκάνθεμον τὸ ἐνταῦθα εἰκονιζόμενον εἶναι κομψὸν μικρὸν ἄνθος τοῦ αὐτοῦ εἶδους, ἔχον εἰς τὸν χρυσοῦν αὐτοῦ κόλπον πλῆθὺν μικρῶν ἀνθέων, ὅπως καὶ τὸ κοινὸν λευκάνθεμον, περίξ δὲ τοῦ κίτρινου αὐτοῦ μέρους σειρᾶν λεπτῶν πετάλων, ἐνίοτε ἐρυθρωπῶν καὶ ἐνίοτε λευκῶν.

Εἶναι δὲ τὸ εὐνοούμενον ἄνθος ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ Σκωτίᾳ, ὅπου εἶναι κοινότατον εἰς τοὺς ἀγρούς καὶ πολλὰ ποιήματα ἐγράφησαν ἐπ' αὐτοῦ. Ὁ Βούρνης, ὁ μέγας τῆς Σκωτίας ποιητής ἔχει ὠραίας τινὰς στροφὰς διὰ τὸ «μικρὸν καὶ μετριόφρον τοῦτο ἄνθος», ὡς τὸ ὀνομάζει. Ἰδοὺ ὀλίγα γραμμάτια, τὰς ὁποίας ποιητῆς, ὃν ἀγνοῶ, ἔγραψε περὶ αὐτοῦ :

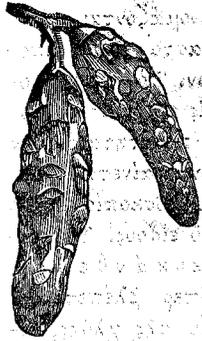
Μικρὸν κομψότατον ἄνθος εἶμαι,
τὸ ἔαρ πάντ' ἀκολουθοῦν,
εἰς τοὺς πρασίνους λειμῶνας κείμαι,
τὴν ἡρμίαν ἐπιποθοῦν
καὶ λευκοκίτρινος μικρὸς πῖλος
τὸ στέλεχος μου σκέπει αἰμύλων.

Μικραὶ κυρίαί, ἂν διαβῆτε
διὰ τῶν στάχτων ἐλαφρῶς,
τὴν κεφαλὴν μου, ἂ μὴ πατεῖτε
τὴν ταπεινὴν μου, τῶσον σκληρῶς·
διότι φαίνομαι πάντα φωνῶν,
ἀφ' οὗ κρῦος ἔφυγε πλέον χεῖμων.

Εἶναι ἀφελέστατον τὸ ποιημάτιον τοῦτο, ἀλλὰ νομίζω ὅτι ὁ ποιητῆς ἔχει ἀδικῶν παριστῶν τὸ ἀνθῶν ἐπαινούμενον μόνον του.

Τὰ ἄνθη τῶν πλείττων δένδρων κρέμονται κάτω

ὡς θύσανοι, καθὼς εἰς τὴν εἰκόνα ταύτην παρίστανται. Τὰ ἄνθη τῆς ἰτέας ἀνάγονται εἰς τὸ εἶδος τοῦτο. Εἰς ἕκαστον θύσανον ὑπάρχουσι πολλὰ ἄνθη, ἅτινα ἐνίοτε εἶναι πολὺ λεπτὰ ὡς συμβαίνει τοῦτο εἰς τὴν μέλαινα αἰγείρον. Ἐν τῇ παρουσίᾳ εἰκόνι εἰς τὸν ἕνα θύσανον τὰ ἄνθη εἶναι ἐντελῶς ἀνοικτὰ, εἰς δὲ τὸν ἕτερον εἰσέτι κάλυκες. Εἶναι πολὺ περίεργος ἡ διαφορὰ τῶν καλύκων ἀπὸ τὰ ἀνοικτὰ ἄνθη, τὰ ὅποια φαίνονται ὠραιότατα διὰ τοῦ μικροσκοπίου.

Λαμπρὰν θέα, μᾶς παρέχουσιν ἐπίσης αἱ ἀνθοῦσαι καστανεαὶ διὰ τῶν κατὰ σωραὺς κρεμασμένων θύσανων αὐτῶν.

Ἐκ τοῦ κεφαλαίου τούτου ἐμάθετε πόσον μεγάλη εἶναι ἡ διαφορὰ τῶν σχημάτων τῶν ἀνθέων, ὥστε δύναται τις νὰ εἴπῃ ὅτι σχεδὸν δὲν ἔχει τέλος. Ὁ Ὑψιστος ἐποίησε τὴν μεγάλην ταύτην διαφορὰν τῆς μορφῆς διὰ τὸν αὐτὸν λόγον, δι' ὃν ἔδωκεν εἰς τὰ ἄνθη τόσα διάφορα χρώματά. Καὶ ἔπραξε τοῦτο διὰ νὰ τέρπῃ τοὺς ὀφθαλμοὺς μᾶς καὶ μᾶς καθιστᾷ εὐτυχεῖς!

ΓΝΩΜΙΚΑ

* * * Εὐκολώτερον εἶνε νὰ εἶναι τις ἀγαθὸς πρὸς πάντας ἢ πρὸς ἕνα ἕκαστον ἰδίᾳ.

* * * Οἱ πολιτικοὶ ῥήτορες ἐκλαμβάνουσι συχνότατα τὸν πρὸς τὸ λέγειν ἔρωτά των ὡς φιλοπατρίαν.

* * * Θέλεις νὰ ἐκδικηθῆς τὸν ἐχθρόν σου, κατόρθωσον νὰ τὸν ἐπαινήσῃ μωρὸς τις.

* * * Τὸ πρῶτον τοῦ βίου στάδιον διερχόμεθα ἐπιθυμοῦντες τὸ δεῦτερον, τὸ δὲ δεῦτερον λυπούμενοι διὰ τὸ πρῶτον.

* * * Πρῶτον πρὸς τὸ ἀγαθὸν βῆμα εἶναι τὸ μὴ κατοπιεῖν.

* * * Δύο γυναῖκες ὀμιλοῦσαι κακολογοῦσι τρίτης. Δύο ἄνδρες ὀμιλοῦντες λέγουσιν ἐπαινοῦσιν ἑαυτοῦς.

* * * Ὁ ἔρωσ εἶνε ὡς δάνειον· οἱ ὑπογράφοντες εἶνε πάντοτε ὀλιγώτεροι τῶν αἰτούντων νὰ ὑπογραφῶσιν.

* * * Δὲν πρέπει νὰ ὑποχωρῶμεν εἰς τὴν ὀργὴν ἐν οὐδενί. Θέλωμεν νὰ ἐπιβιβασθῶμεν ἐπὶ πλοῖον ἐν καιρῷ τρικυμίας;

* * * Οὐδὲν τῆς ὀργῆς ἀνθηκώτερον.

* * * Ὁ χορὸς εἶνε τόπος, ἐν ᾧ οἱ χορεύοντες φύσει ὑποπίπτουσιν εἰς πλεῖστον λάθῃ ἢ ἀλλαγῇ.

* * * Ἐν μὲν τῷ κόσμῳ ἐξανπλοῦμεν τὴν ματαιότητα· εἰ δὲ τῇ ἐρημίᾳ θησαυρίζομεν τὴν ἀλαζονείαν.

* * * Ἡ χρηστότης, ἥτις εἶνε ἀπλοῦν καθῆκον, σήμερον εἶνε ἐξαιρετικὸς ἀρετῆ.

* * * Ἡ κοινωνία ὀμοιάζει πρὸς χύτραν μεγάλην,

ἔχουσαν τὸ δικαστήριον ὡς ἡθητήριον (τραγγιστήριον).

* * * Ὀλίγισται περιουσίαι ὑπάρχουσι δίμαιαι.

ΣΥΝΤΑΓΗ

Πρὸς προφύλαξιν τῶν λιγῶν ὑφασμάτων καὶ τῶν γουναρικῶν ἀπὸ τῶν σκωλήκων, τοῦ μίδα καὶ τοῦ σητος (κοινῶς σκόρου), ἀνάμιξον χόνεως πυρέθρου προσφάτου μέρη 10, κάμφορας κοπανιστῆς μέρη 1, καὶ ῥίψον ἐκ τοῦ μίγματος τούτου εἰς τὰ λιγὰ ὑφάσματα καὶ τὰ γουναρικά πρὶν κλείσῃς αὐτὰ ἐν κιβωτίοις.

ΠΟΙΚΙΛΑ

* * * Τὸ ποσὸν τοῦ ἀργύρου, τὸ παραγόμενον ἑτησίως ἐν τῷ κόσμῳ, ἀνέρχεται εἰς ποσὸν περίπου 6,000,000 λιτρῶν, τὸ δὲ τοῦ χρυσοῦ εἰς 600,000 περίπου λίτρας. Ἡ ἀξία τοῦ ἀργύρου ἰσοδυναμεῖ πρὸς 16,000,000 λίρας στερλίνας, τὸ δὲ τοῦ χρυσοῦ εἰς 28,000,000 λίρ. στερ.

* * * Τὸ τηλεφώνον τοῦ Ἐδισῶν ἐστήθη ἐν Γαλλίᾳ μεταξὺ δύο πόλεων, ἀπεχουσῶν ἀπ' ἀλλήλων 15 μίλια. Συνδιάλεξις πλήρης γίνεται μεταξὺ τῶν δύο συγκοινωνουσῶν πόλεων.

* * * Ἡ Γεωγραφικὴ Ἐταιρία τῆς Μασαλίας παρεχώρησεν 11,500 φρ. εἰς τὸν Γάλλον ἀστρονόμον Ρέβοιλ νὰ περιηγηθῇ τὴν χώραν τοῦ Σωμαλ. τῆς Σχόας καὶ τῆς Ἀβυσσινίας, θέλει δὲ παραλάβῃ μετ' ἑαυτοῦ καὶ τὸν νεαρὸν πρίγκιπα τοῦ Μονάχου.

* * * Ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Αὐστρίας ἔλαβεν ὡς δῶρον κατ' αὐτὰς ἐνδυμασίαν ὀλόκληρον, τὸ ἔριον τῆς ὁποίας πρὸ εἴχε ληφθῆ ἐκ προβάτου ζῶντος ἔτι πρὸ 11 ὡρῶν. Δηλαδή τὸ πρόβατον ἐσφάγη περὶ τὰς 6 καὶ 11 ὡρῶν. Τέσσαρες ὡραὶ 33[00] ἐξηγητήθησαν εἰς τὴν κατασκευὴν τοῦ ἐρίου εἰς ὑφασμα. Μετὰ ὡρας 2, 25[00] τὸ ὑφασμα ἐδόθη εἰς τὰς χεῖρας τοῦ ράπτου, ὅστις ἐντὸς 4 ὡρῶν ἠτοίμασε καὶ παρέδωκεν αὐτήν.

* * * Νεῆνις τις, θέλουσα νὰ βελτιώσῃ τὴν ὄψιν αὐτῆς, ἤρξατο νὰ ἀλείψῃ τὸ πρόσωπόν της διὰ λευκοῦ μολύβδου, ὅπερ μετὰ τινα χρόνον ἐπέφερεν πρῶτον μὲν τὴν παράλυσιν τῶν μυῶν τοῦ προσώπου, εἶτα δὲ τὴν παράλυσιν ὀλοκλήρου τοῦ σώματος. Τὸ ἄριστον πρὸς λεύκανσιν τοῦ προσώπου εἶναι ὕδωρ καθαρὸν.

* * * Ἡ Κυβέρνησις τοῦ Βελγίου ἐργάζεται δραστηρίως ὑπὲρ τῶν ἐν Ἀφρικῇ σχεδίων της διὰ τοῦ διακεκριμένου Ἐρρίκου Μ. Στάνλεϋ. Ἦδη ἀποστέλλει 6 μικρὰ ἀτμόπλοια πρὸς χρῆσιν ἐν τῷ Κώγγῳ. Αἱ ἐμπορικαὶ αὐταὶ καὶ φιλανθρωπικαὶ ἐνέργειαι θὰ διαδώσῃ μετ' ὀλίγον τὸν πολιτισμὸν ἐν τῇ Ἀφρικῇ καὶ θὰ φέρωσι τὰ μεγάλα αὐτῆς πλοῦτη ἐν τῇ ἀγορᾷ τῆς Εὐρώπης.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΑ

ΤΡΙΚΥΜΙΑ ΚΑΙ ΦΛΟΙΣΒΟΣ, λυρικά ποιήματα, Σωκράτους Σολομωνίδου. Ἐν Ἀθήναις 1880. Πλήρεις φαντασίας καὶ ποιητικοῦ οἴστρου ποιήσεις λυρικῆς ἐδημοσίευσεν ὁ κ. Σολομωνίδης, ἀξίας ἀναγνώσεως. Αὗται διακρίνονται διὰ τὸ ἀφελὲς καὶ ὀρθὸν τῆς φράσεως καὶ τὰς πλήρεις ζωῆς ἐννοίας.

Κανονισμὸς τοῦ Συλλόγου τῶν Νέων ἢ Ἠὼς.